

Πρός τούς ἀδελφούς μου

ΣΥΜΕΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Πρός τούς ἀδελφούς μου

ΕΟΡΤΙΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἐπιμέλεια ἔκδοσης:
Βασίλης Ἀργυριάδης

Ἐν πλῶ

© Έκδόσεις Έν πλῶ
Κολοκοτρώνη 49, Αθήνα 105 60
Τηλ.: 210 3226343 - Fax: 210 3221238
e-mail: info@enploeditions.gr
www.enploeditions.gr
[facebook.com/enploeditions.gr](https://www.facebook.com/enploeditions.gr)

Α΄ έκδοση: Οκτώβριος 2012

ISBN: 978-960-9550-15-4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀντί προλόγου.....	11
--------------------	----

I. ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΔΟΞΑΣΑΤΕ

Ὁ Θεός ἄνθρωπος!.....	15
Μηνύματα τῆς φάτνης.....	20
Γιατί σαρκώθηκε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.....	26
Ὁ Χριστός παιδί!.....	31
Θέλουμε ἢ δέν θέλουμε τόν Χριστό;.....	36
Στά ἴχνη τῶν ποιμένων τῆς Βηθλεέμ.....	41
Ὁ Χριστός γεννιέται! Κι ἐμεῖς τί κάνουμε;.....	46
Πῶς νά γιορτάζουμε τά Χριστούγεννα.....	51
Τά Χριστούγεννα τῆς οικονομικῆς κρίσης.....	56
Ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης.....	60

II. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ ΗΝΕΩΚΤΑΙ

Ἡ σημασία τῆς νηστείας.....	67
Καιρός μετανοίας.....	72
Ἡ πάνσεπτη ἐγκράτεια.....	77
Ὁ πνευματικός μας ἀγώνας.....	82
Τό ὄπλο τῆς προσευχῆς.....	86

Τό ἄθλημα τῆς νηστείας.....	91
Πῶς νά νηστεύουμε.....	95
Ἀνάγκη προετοιμασίας.....	99
Τό νόημα τῆς ἱερῆς περιόδου.....	103
Νά μάθουμε νά συγχωροῦμε!.....	108

III. ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΡΕΜΑΤΑΙ ΕΠΙ ΞΥΛΟΥ

Ἡ τόλμη τοῦ Ἰωσήφ.....	115
Ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν.....	120
Σήμερον κρεμάται ἐπί ξύλου.....	125
Πάτερ ἄφες αὐτοῖς!.....	130
Οὗτος τάς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει.....	135
Μνήσθητί μου, Κύριε!.....	141
Ὁ Γολγοθᾶς.....	147
Ἡ ἀποκαθήλωση.....	152
Ἀνάμεσα στούς ληστές!.....	156
Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ.....	161

IV. ΠΑΣΧΑ ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΙΕΡΩΤΑΤΟΝ

Ὁ ἀναστάσιμος χαιρετισμός.....	169
Τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως.....	174

Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως.....	179
Προσκυνητές!.....	184
Πάσχα Κυρίου!.....	189
Ἡ ἄλλη βιοτή.....	194
Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῆς ἀγάπης.....	200
Ἀπὸ τῆ γῆ στὸν οὐρανό!.....	205
Χριστὸς ἀνέστη!.....	210
Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον!.....	215

Ἄντί προλόγου

Συμπληρώθηκε μέ τό ἔλεος τοῦ Κυρίου μιά ὀλόκληρη δεκαετία ἀπό τότε πού λάβαμε τό χάρισμα τῆς ἀρχιερωσύνης καί ἀναδεχτήκαμε τήν εὐθύνη τῆς διαποίμανσης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.

Δέκα ὀλόκληρα χρόνια ἐπισκοπικῆς διακονίας στήν τοπική μας Ἐκκλησία!

- Ἱερουργώντας τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ.
- Κηρύσσοντας τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας.
- Καθοδηγώντας τόν ἱερό Κληρο.
- Στηρίζοντας τούς πιστούς.
- Διευθύνοντας τά ἔργα τῆς ἀγάπης.
- Μεριμνώντας γιά τήν εὐπρέπεια τῶν Οἴκων τοῦ Θεοῦ.

• Ἀσκώντας τό ἔργο τῆς διοικήσεως.
• Δίνοντας τό «παρών» σέ ποικίλες ἐκδηλώσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς ἐντός ἀλλά καί ἐκτός τῆς Μητροπόλεώς μας.

Πολύ λίγες οἱ εὐφρόσυνες στιγμές. Ἀτέλειωτες οἱ ὄρες –ήμερήσιες καί νυκτερινές– τῆς εὐθύνης, τοῦ προβληματισμοῦ, τῆς ἀγωνίας, τῆς λύπης, ἀκόμα καί τῶν δακρύων...

Εὐλογητός ὁ Θεός! Ἐπαναλαμβάνουμε κι ἐμεῖς ταπεινά τοὺς λόγους τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἀπὸ μόνοι μας ἱκανοὶ νὰ θεωρήσουμε ὅτι κάτι προέρχεται ἀπὸ μᾶς τοὺς ἴδιους· ἀλλὰ ἡ ἱκανότητά μας προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό. Αὐτός μᾶς ἀξίωσε νὰ ὑπηρετήσουμε τὴ νέα διαθήκη...» (Β΄ Κορ. 3, 5-6). Ὅ,τι καλὸ ἔγινε, ἀποτελεῖ δικό Του δῶρο. Καὶ πραγματοποιήθηκε μέ τὴ συμβολὴ τῶν ἀγαπητῶν καὶ πολύτιμων συνεργῶν μας, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Δικά μας εἶναι τὰ λάθη, οἱ ἀτέλειες, οἱ παραλείψεις...

Δωρεὰ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ συμπλήρωση δέκα χρόνων ἐπισκοπικῆς διακονίας. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐχαριστία. Εἰς ἀνάμνησιν αὐτῆς τῆς ἐπετείου ἐκδίδεται τὸ μικρὸ τοῦτο βιβλίον. Περιλαμβάνει ἐόρτια ποιμαντικά μηνύματα, πού ἀπευθύνουμε πρὸς τὸν ἱερό Κλῆρο καὶ τοὺς ἀδελφούς μας Χριστιανούς. Γιά χάρι τους συντάχθηκαν μέ περισσὴ ἀγάπη καὶ σ' αὐτούς ἀφιερώνονται. Τούς ἀνήκουν.

† ὁ Ν. Σ. Σ.
12 Ὀκτωβρίου 2012

Ι. ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΔΟΞΑΣΑΤΕ

Ο ΘΕΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2002

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Γιὰ μιά ἀκόμη φορά τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ μᾶς φέρνει μπροστά στό μεγάλο μυστήριο τῆς πίστεώς μας, τή Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου.

Γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Καί ὁμολογουμένως μέγα ἐστί τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί...» (Α΄ Τιμ. 3, 16).

Ὁ Θεός φανερώνεται σαρκωμένος. Πάνω στό πρόσωπο τῆς γῆς. Στά μονοπάτια τῆς ἱστορίας. Ἀνάμεσά μας.

Γιά ποιό σκοπό; «Εκείνος έφανερώθη ίνα τάς άμαρτίας ήμῶν άρη» (Α΄ Ίω. 3, 5). Φανερώνεται για να σηκώσει τις άμαρτίες μας.

Ό Θεός κατεβαίνει μέχρι τον άνθρωπο για να ύψωθοῦμε οί άνθρωποι μέχρι τον Θεό. Γίνεται Υίός ανθρώπου για να γίνουμε έμεις οί άνθρωποι παιδιά του Θεοῦ. Παίρνει «μορφήν δούλου» (Φιλ. 2, 7) για να μᾶς έλευθερώσει από τά πάθη και τον ζυγό της άμαρτίας. Για να μᾶς χαρίσει «τήν έλευθερία της δόξης τῶν τέκνων του Θεοῦ» (Ρωμ. 8, 21).

Ό Θεός μετέχει στην ανθρώπινη φύση μας, για να κοινωνήσουμε έμεις στη δική Του. Ό Θεός γίνεται άνθρωπος για να γίνουμε οί άνθρωποι θεοί κατά χάριν. «Αὐτός γάρ έννηθρώπησεν», διδάσκει ο Μέγας Άθανάσιος, «ίνα ήμείς θεοποιηθῶμεν».

* * *

«Θεός έφανερώθη έν σαρκί». Έτσι, φανερώνεται τό μυστήριο της ανεμνήνευτης αγάπης Του. «Οὔτω γάρ ήγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ὥστε τον υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν...» (Ίω. 3, 16). Ό Θεός γίνεται άνθρωπος από άπειρη αγάπη. Εκείνος «γίνεται φτωχός για να γίνουμε έμεις πλούσιοι μέ τή δική Του φτώχεια» (Β΄ Κορ. 8, 9).

Ό Θεός άνθρωπος! Για να γιατρέψει τον πόνο μας.

